Donderdag, 22 April 1943 | DAGBLAD | 60ste Jaargang, No. 8884

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Anderson slaat nazie-aanval af.

Duitse tegenaanvallen op achtste leger eveneens geweerd.

Napels wederom krachtig gebombardeerd.

Strijdende Fransen doen tegenvoorstellen aan Giraud.

GOED WERK VAN CURAÇAO'S BOMMENWERPERS.

Nog Duitse duikboten in de buurt?

Het Venezolaanse ochtendblad „Ultimas Noticias" zegt, dat een Noordamerikaanse bommenwerper waarschijnlijk een vijandelijke duikboot nabij de kust van Coro in de grond boorde in de morgenuren van 17 April. Een verkenningsvliegtuig bespeurde de duikboot en riep de bommenwerpers van Curaçao. Binnen een uur konden zij weer naar hun basis terugkeren (Caracas, (AP) 21.4).

[Van plaatselijke zijde werd niets hiervan aan ons gemeld. — Red.].

MONTGOMERY EN ALEXANDER WAREN BIJ EISENHOWER.

Alexander en Montgomery brachten een overhaast bezoek aan het Geallieerde Hoofdkwartier en bespraken de Tunische slag met Eisenhower de dag voordat de aanval op de Enfidavillelinie geopend werd.

Aan het front van het 1ste leger werd het dorp Smadia veroverd bij een plaatselijke Geallieerde aanval. Smadia ligt op 5 kilometer ten Noorden van Medjez el Bab.

Er werd weinig weerstand ondervonden. De troepen in deze sector hebben zich de laatst tijd een weg vooruit gebaand van de ene tot de andere hoogte. Voor zover bekend zijn de gevechten langs het front van het achtste leger op het ogenblik beperkt tot de sector van Enfidaville.

„Het volle gewicht der Noordwestelijke Afrikaanse luchtstrijdkrachten werd geworpen op de vijandelijke vliegvelden in het Noordwestelijke punt van Tunis", luidde een officiële verklaring. „Het was de hevigste en meest gevoelige slag, die ooit aan de vijandelijke luchtmacht in Tunis werd toegebracht" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 21.4).

MONTGOMERY'S AANVAL.

Het laatste offensief van het achtste leger in Noord-Afrika is begonnen. In de meest verwoede gevechten sedert El Alamein werd de stad Enfidaville genomen en werden vier tegenaanvallen van Rommel binnen de eerste uren na de aanval afgeslagen.

Montgomery's nieuwe offensief werd voorafgegaan door de hevigste luchtaanvallen van de krijgstocht op de Tunische vliegvelden. Verwoede luchtgevechten ontstonden waarbij 27 asvliegtuigen werden neergeschoten. En officieel werd medegedeeld, dat nog 10 toestellen op 18 April werden vernietigd.

Een officiële zegsman beschreef de nachtelijke aanvallen, zoals die Montgomery nu weer ondernam, als „een moeilijke operatie". Hij zeide, dat de Commandant van het achtste leger op zijn onderneming afging en zijn ondergeschikten, die specialisten zij in nachtelijke infanterie-aanvallen, aan het werk zette.

De infanterie van het achtste leger sijpelde tussen de vijandelijke voorposten door en kroop van wadi tot wadi in een trage, gewaagde opmars, doch hield niet stil. Het feit, dat de Duitsers zo snel tot tegenaanvallen overgingen, werd gezien als een wijziging, dat Rommel op de aanval voorbereid was. Voor de eerste maal sedert weken zonden de Duitsers een groot aantal gevechtsvliegtuigen de lucht in om het hoofd te bieden aan de Geallieerde luchtaanval, die werd uitgevoerd door Vliegende Forten, Mitchells en Bostons van de Noordamerikaanse luchtmacht alsook Wellingtons van de Royal Airforce.

Honderden Geallieerde vliegtuigen doorkliefden de luchten. Noordamerikaanse en Britse Spitfires, Kittyhawks, Warhawks en Lightning bechermden de bombardementsvliegtuigen en voerden zelf aanvallen uit. Tegelijkertijd werd door luchtverkenningen bekend, dat de Vliegende Forten bij hun aanvallen op Palermo er „een ontzaggelijke schade" hebben aangericht in de haven, welke thans geblokkeerd is door de rompen van 28 gezonken of beschadigde schepen.

Als volgt is een kort overzicht van het grote Geallieerde lucht-offensief: Vliegende Forten vielen het vliegveld Sidi Ahmed nabij Bizerte en het landingsterrein La Marsa aan. Er werden branden gesticht en ontploffingen veroorzaakt.

Een ME109 werd boven La Marsa door een der Vliegende Forten neergeschoten. Mitchells bombardeerden het vliegveld La Sebala en een landingsterrein tussen Tunis en Bizerte. Voltreffers werden gezien op de startbanen en omliggende terreinen, de kazonstellingen en loopgraven.

Wellingtons openden de nachtelijke aanval met een reeks hevige bombardementen op de vliegvelden Creteville en Soliman in het Noorden van Tunis. Biseys bombardeerden Sidi Ahmed. Hurricanes vlogen weer over de Tunische stranden en beschoten de transportvliegtuigen, die daar noodlandingen gemaakt hadden na de luchtgevechten van de laatste dagen. Kittyhawks, Warhawks en Spitfires zochten de Golf van Tunis af en brachten een bezoek aan Kaap Bone waarop zij een „groot aantal vijandelijke gevechtsvliegtuigen" ontmoetten. In het gevecht dat volgde werden 19 asvliegtuigen vernield zonder verlies. Tot de slachtoffers behoorden 9 Macchi202's, 6 ME109's en 4 JU88's. Noordamerikaanse Spitfires op escorte-dienst vernielden 6 Duitse jager waarvan 5 ME 109's en een FW190, die de bommenwerpers poogden te onderscheppen.

Beaufighters van de kustluchtmacht op verkenningstochten boven Sardinië bestookten twee treinen. Een officiële foto en een rapport van de inlichtingendienst uit Palermo lieten zien, dat „de gezonken schepen bestonden uit 5 koopvaardijschepen, 1 torpedojager, 1 ander marine-vaartuig en 1 mijnenlegger. De beschadigde schepen zijn: 7 koopvaardijschepen, 2 escorte-vaartuigen, 1 tanker en 1 herstellingsschip. De stilgelegde vaartuigen bestaan uit: 4 motor-veerboten, waarvan op zijn minst 2 ernstig beschadigd zijn, 3 grote lichters, waarvan 2 beschadigd zijn, 1 duikboot, die waarschijnlijk beschadigd is en 1 koopvaardijschip" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 21.4).

DJEBEL GARCIA VEROVERD?

Radio-Marokko deelde mede, dat de Djebel Garcia op 16 kilometer ten Westen van Enfidaville is veroverd door het Britse achtste leger na een slag van 90 minuten.

Het bericht werd niet direct bevestigd door enige andere bron. De radio van Marokko is in het verleden dikwijls iets voorbarig geweest (Londen, (AP) 21.4).

ACHTSTE LEGER GAAT VOORT.

Van bevoegde zijde wordt medegedeeld, dat het achtste leger ongeveer 3 kilometer vooruitdrong in het gebied van de Djebel Garcia op 16 kilometer ten Westen van Enfidaville. De gevechten zijn er „zeer hevig" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 21.4).

FRANS COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

Het Franse communiqué, gelijk uitgezonden door Radio-Algiers, zeide: „De intensieve patrouille- en artillerieactiviteiten duren voort. Een nieuwe Duitse aanval, welke werd gedaan op onze stellingen ten Noorden van Wadi Kebir, werd afgeslagen" (Londen, (AP) 21.4).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„Aan het front van het Britse 1e leger viel de vijand in de nacht van 20 op 21 April onze stellingen in het gebied van Medjez el Bab aan. Er werd hevig gevochten in het maanlicht tegen de vijandelijke tanks en infanterie, doch bij het aanbreken van de dag moest de vijand zich terugtrekken na belangrijke verliezen geleden te hebben. De vijand gebruikte tussen de 60 en 80 tanks in dit gevecht en op zijn minst 5 bataljons van Duitse voetvolk. Wij vernielden 25 Duitse tanks, waaronder 2 Mark VI's. Ongeveer 500 gevangenen werden gemaakt.

Aan het front van het Britse achtste leger werden twee grote tegenaanvallen op onze nieuwe stellingen afgeslagen en het geconcentreerd artillerievuur. De vijand leed hierbij hevige verliezen. Onze stellingen werden over het algemeen verbeterd en alle winsten werden krachtig behouden.

Een kleine afdeling van onze kustvaartuigen ontmoette een aantal vijandelijke e-boten en bestreed deze. Een ontploffing werd gezien in een van de vijandelijke vaartuigen na een ernstige treffer. Brandend trok het zich achter een rookgordijn terug. Nog meer vijandelijke vaartuigen werden getroffen alvorens ook zij zich terugtrokken om hun beschadigde kameraad te dekken. Onze lichte kuststrijdkrachten, die ook zonder succes werden aangevallen door vijandelijke nachtgevechtsvliegtuigen, keerden zonder verliezen naar haar basis terug.

In de nacht van 20 op 21 April brachten lichte vlootstrijdkrachten een klein vijandelijk bevoorradingsschip tot zinken ten Noord-Westen van Sicilië. In de nacht van 20 op 21 April vielen lichte bommenwerpers van de tactische luchtmacht de vijandelijke stellingen aan. Gevechtsvliegtuigen voerden de gehele dag patrouille-vluchten uit boven de voorste gebieden. 10 Vijandelijke vliegtuigen werden overdag neergeschoten. In de nacht van 20 op 21 April werden nog 4 vijandelijke toestellen vernield. Van al deze verrichtingen worden 4 vliegtuigen vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 22.4).

DE EISEN DER STRIJDENDE FRANSEN.

De Strijdende Fransen hernieuwden de eisen voor het weglaten van de Vichy-mannen uit de voorgestelde voorlopige Franse Regering in een memorandum aan Giraud, dat te Londen werd bekendgemaakt.

Het memorandum was door het Franse Nationale Comité opgesteld in antwoord op Girauds plan van een Frans bestuur. Het is naar Algiers gebracht door Generaal Georges Catroux voor verdere bespreking ten aanzien van de Franse eenheid.

Een overzichtje van Girauds voorstellen werd reeds eerder gegeven. De weg die gevolgd wordt door de **Degaullisten is over het algemeen gelijk aan die van de vorige week bij de besprekingen van het Nationale Comité werd** aangegeven.

Hoewel op verschillende punten overeenkomst bestaat, maakt het memorandum 6 opmerkingen, die grotendeels in strijd zijn met de inzichten van Giraud. Sommige kringen voorspelden niettegenstaande, dat deze verschillen nog kunnen worden overbrugd.

Hier volgen de 6 opmerkingen: 1) De Vichy-wetgeving moet geheel afgeschaft worden, hetgeen inhoudt, dat „de voornaamste posten niet moet worden toevertrouwd aan mannen, die persoonlijk mede verantwoordelijk zijn voor de overgave of voor de samenwerking met den vijand;

2) Als Frankrijk bevrijd is moet het plaatselijke bestuur niet worden benoemd door het militair gezag;

3) Het Centrale Franse gezag moet zowel voor het land als voor het imperium optreden en moet de „inwendige weerstandsgroepen" omvatten;

4) De Opperbevelhebber moet ondergeschikt zijn aan het Centraal gezag;

5) Een wettige Raad moet gevormd worden om het misbruik maken van de macht te voorkomen;

6) Een Centraal gezag moet gevestigd worden en zo goed mogelijk beantwoorden aan het traditionele Franse systeem.

Het memorandum zeide, dat deze quaestie „op Frans gebied moet worden geregeld tussen Fransen." Tevens hernieuwde men het verzoek voor een bezoek van De Gaulle aan Algiers. Giraud had een Franse Raad voorgesteld, samengesteld enkel uit vertegenwoordigers uit het imperium, met uitsluiting van de leiders der Franse sluik-organisaties. Tevens zouden militaire overheden aan het hoofd moeten staan van het burgerlijke bestuur in de eerste phasen van de bevrijding van Frankrijk. (Londen, (AP) 21.4).

JOURNALISTEN TELEFONEREN MET ARUBA.

's Lands Opperjournalist en de mindere goden hebben hedenmorgen van Willemstad met Oranjestad getelefoneerd. Dr. Piet A. Kasteel sprak met den Gezaghebber van het gebiedsdeel Aruba, daarna spraken — elk van het eigen kantoor uit — de Arubaanse correspondenten van de Amigoe en de Beurs met hun kantoren in Willemstad. De stemmen kwamen uitnemend door. Het was helaas slechts een proefneming maar men ziet dat er aan gewerkt wordt. Een compliment aan de Landsradiodienst.

Het nieuws van vandaag.

Neen. Montgomery zit nog niet in Tunis of Bizerte, gelijk sommige optimisten al hadden voorspeld. Een leger van 200.000 man wordt niet één, twee, drie in de pan gehakt en opgeruimd, vooral niet als het terrein waar de slag geleverd wordt, zo woest is als dat van Noord-Tunis. De terugtrekking van de as uit Enfidaville was wel voorzien als een natuurlijk gevolg van de Britse bezetting van enkele hoogten, die een uitzicht bieden op de kustweg. Doch nu zal een grote opmars van het achtste leger niet meer mogelijk zijn. Het zal een langzaam en kostbaar proces worden, doch onvermijdelijk omdat vóór Tunis en Bizerte een reeks heuvels en bergen ligt, die gemakkelijk te verdedigen zijn. De Djebel Gadhouan bijvoorbeeld is wel 1200 meter hoog en beheerst een groot gebied. Tanks zullen hier moeilijk of in het geheel niet kunnen opereren en Berlijn beweert zelfs, dat de strijd nu het aanzien van een beleg heeft aangenomen (blz. 1).

Een grote Duitse tegenaanval op het 1ste leger in het gebied van Medjez el Bab werd met grote verliezen voor de nazies afgeslagen. Wel 25 tanks werden vernietigd en de Britten namen 500 gevangenen. Ook het achtste leger sloeg enkele vijandelijke tegenaanvallen af en verbeterd over het algemeen zijn stellingen (blz. 1).

De Geallieerde luchtmacht doet nog onophoudelijke aanvallen op de vijandelijke vliegvelden (bz. 1).

Een grote aanval werd op Napels in Italië gedaan.

Gelijk in Tunis doen de nazies ook in de Russische Kuban krachtige tegenaanvallen. Deze halen evenmin iets uit, hoewel de Duitse positie hier krachtiger schijnt te zijn dan in Tunis. Heftige gevechten vinden plaats in de lucht, waarbij de Russische vliegers tonen wat zij waard zijn (blz. 3).

President Roosevelt heeft samen met Camacho van Mexico een bezoek gebracht aan het grote vliegstation te Corpus Christi in Texas. De Presidenten hebben daar afscheid van elkaar genomen en beider treinen spoeden zich terug naar de respectieve hoofdsteden (blz. 3).

Het Witte Huis heeft — hoewel President Roosevelt afwezig was — een verklaring uitgegeven waarin de Japanse terechtstelling van de Noordamerikaanse vliegers, die Tokio bombardeerden en door de Japanners gevangen werden, ten sterkste wordt afgekeurd (blz. 3).

In Londen wordt weer gesproken over de mogelijkheid van een gasoorlog nu Hitler zijn toestand hopeloos ziet. Het Engelse volk voelt zich echter reeds zo veilig, dat men haast geen gasmaskers meer ziet meedraagt (blz. 3).

Paasfeest in Rusland.

Nog 200 kerken zijn open in heel Sovjet-Rusland.

Vanmorgen is de Paasviering in het land der Sovjets begonnen.

Het zeldzame feit zal zich dit jaar voordoen, dat de delen van de Katholieke Kerk en die onderscheidene dissidente Orthodoxe Kerken, welke in de plaats van onze Gregoriaanse, nog de vroegere Juliaanse kalender volgen, toch tezamen met ons het Paasfeest zullen vieren. Is het heden volgens de Gregoriaanse kalender 22 April, volgens de Juliaanse is het de 9e April, maar op beide dagen valt de Witte of Grote Donderdag.

In 1917 is in Rusland de Juliaanse kalender afgeschaft, doch in kerkelijke zaken blijft men er nog altoos trouw aan de Juliaanse kalender, die 13 dagen achter is bij de onze. En met de vrijheid, die hun geworden is om de reclame-doeleinden van de alliantie, zullen onze afgescheiden Orthodoxe broeders in Rusland vandaag met ons het heilig triduum aanvangen.

Het is een kerk aan het Jelochowskaplein in Moskou, welke als cathedraal van den Troonbewaker van den Patriarch is ingericht. Tychon, eerste patriarch nadat het patriarchaat in Moskou door Peter den Grote in 1725 was afgeschaft doch hersteld door het Kerenski-regiem bij de omwenteling van 1917, is in 1925 gestorven — geen mens weet hoe. Maar de Sovjets, niettegenstaande hun beweringen dat er geen kerkvervolging bestaat, hebben tot nu toe belet een nieuwen Patriarch te kiezen. Sergije Dimitrovskij, voormalig vicarius-patriarchalis van Tychon, regeert thans als Bewaker van de Patriarchale Stoel.

Sergije concelebreert de Goddelijke Liturgie met assistenties van 12 bisschoppen.

Vanmorgen — misschien dat er nog nieuwstelegrammen komen om het te melden: de reclame eist dit thans en verbood het voorheen — zal deze Sergije aan het altaar hebben gestaan. Rechts van hem zullen zes bisschoppen hebben geassisteerd, links zullen zes andere bisschoppen hebben gestaan, toen de Troonbewaker als repraesentant van Christus temidden van zijn twaalf apostelen het Avondmaal aanrichtte in een zg. concelebratie. En gedromd zullen de mensen hebben, zoals zij dromden in de tijden der vervolging, toen de dertien bisschoppen hun handen tot hemel hieven en het uitriepen: Gezegend is het Rijk des Vaders en **des Zoons en des Heiligen Geestes.....**

Dr. Nicholaas S. Timasjeff, schrijver van het reeds vroeger behandelde boek „Religion in Sovjet-Russia" betoogt, dat nog ongeveer de helft van de bevolking in Rusland haar geloof bewaard heeft, vooral op het platteland.

En daar staan de kleine kerkjes, de kapelletjes, en ook weer de majesteitelijke kerken uit de tsarentijd. Bijna alle zijn ledig of verbouwd tot koestallen of clubgebouwen. Maar weinige zijn nog open: 200 in de gehele onmetelijke uitgestrektheid van Europees en Aziatisch Rusland (voor 1917 waren er 43.000 parochies en veel meer kerken en kapellen). In Moskou staan thans 26 kerkjes open, maar voor de oorlog 454 (Rome 446). Slechts 3 katholieke kerken zijn er thans open in Moskou.

De kloosters, eens Ruslands glorie, zijn alle gesloten. Het befaamde Holenklooster te Kiev, waar naar oude zede op Witte Donderdag de uit 40 welriekende zalven bereide myron voor de toediening van het Heilig Vormsel voor geheel Rusland gewijd werd, is in Duitse handen. De praal van Ruslands kloosters, dat van den Heiligen Panteleimon op de Heilige Berg Athos, bestond nog tot voor kort, al lag de dood aan de deur door het gebrek aan roepingen in Rusland, en misschien dat de Duitse bezetters van Hellas thans zelfs gedaan hebben wat de Turken niet eens deden: de integriteit van de Heilige Athos te schenden.

Het is waar, Sergije, met wien vele Russische emigranten gebroken hebben, omdat hij een modus vivendi sloot met de Sovjets, is thans een marionet geworden van de Sovjets, voor zover de nieuwsberichten te geloven zijn. Doch Sergije is slechts een naam en wie in de tijden der vervolging de kerkgangers in de Paasnacht heeft zien samendrommen, zal er zeker van zijn, dat dit thans nog meer het geval zal zijn. Pasen is Ruslands feest niet van de communisten, die omstreeks deze hoog-heilige dag altijd hun vervolgingen organiseren met spotprocessies, maar van het kleine kuddeke dat nog immer is overgebleven.

Te beginnen met de Paasnacht tot aan Pinksteren toe jubelt het in één toon over de steppen en landen: „Christus heeft met zijn dood den Dood vernietigd. En het Alleluiah, dat gans het jaar door gezongen wordt (ook in de Vastentijd, zodat zelfs de Goede Vrijdagliturgie met een driewerf alleluiah begint) wordt nog verveelvoudigd. Geen zwarte gewaden dragen de Russische priesters aan de baar van een dode, als het Paastijd is, maar in jubelende glorie staan ze in gouden feestdos bij de open kist en zwaaien wierook over het lijk onder het gezang, dat Christus verrezen is, alleluiah, en gij, dode, met Hem.

Na de viering van de Goddelijke Liturgie (zoals de H. Mis genoemd wordt) op de Grote Donderdag breekt de Grote Vrijdag aan.

Op de Grote Vrijdag wordt de Goddelijke Eucharistie niet gevierd, maar ook niet een functie gehouden als bij de Latijnen en die daar Mis van Voorgewijde Gaven heet. Want een Mis van Voorgewijde Gaven wordt in de weinige kerken, die er nog open zijn in het eens aan kerken zo rijke Rusland de gehele Vasten door op alle Woensdagen en Vrijdagen gehouden. De Mis der Voorgewijde Gaven is feitelijk niets anders dan een uitreiking van de H. Communie buiten de mis (iets wat in de Latijnse ritussen practisch elke dag plaats vindt, maar bij andere ritussen niet bestaat; wie daar niet bij de Mis aanwezig is, kan ook niet de H. Communie ontvangen).

Christus wordt uitgedragen.

Op Grote Vrijdag heeft 's morgens in de kerken niets plaats, maar omstreeks het middaguur dromt het volk naar de kerken voor een plechtigheid, die zo plastisch is, dat een Westeuropeaan die bijna niet kan begrijpen. Midden in de kerk staat een catafalk opgesteld en na een aantal weenliederen wordt uit het altaarheiligdom het beeltenis van Christus gedragen. Deze beeltenis is op een kostbaar doek geborduurd en stelt de graflegging des Heren voor, Apostelen, Heilige Vrouwen en Engelen worden er vaak rond afgebeeld.

De gehele geestelijkheid draagt, voorafgegaan door het kerkkoor, dat een hymne zingt, in processie deze doek door de kerk. Al het volk staat met kaarsen, dromt in de richting van waar het doek gedragen wordt, knielt als het voorbijkomt. Langzaam schrijden de dragers naar de catafalk, leggen de doek daarop (in sommige streken is de catafalk zelfs als een soort doodkist gemaakt), en plaatsen daarover heen een glazen deksel.

Een lijkrede over Christus.

De hoogstaanwezende stelt zich naast de baar op, houdt een predicatie

bij wijze van lijkrede. Dan gaat men de Christus-beeltenis vereren door driemaal te knielen en een kus te drukken op de glazen deksel. Velen leggen bloemen rond het „graf." Deze kerkdienst duurt vaak tot ongeveer zonsondergang en iedereen blijft nuchter tot hij geëindigd is. Wat vasten betreft, kan men in Rusland, evenals trouwens in verschillende andere Balkanlanden, zijn mannetje staan. Misschien dat de ware godsdienstzin hier en daar te wensen overlaat, maar als men door vasten in de hemel kwam, dan zaten de Russen in de hemel op de eerste rij." Deze observantie van de vasten is zelfs zover doorgeslagen, dat men in veel kringen het vasten nog belangrijker acht dan de H. Communie zelf.

's Avonds mag men dan dus weer iets eten, al blijft het bij water en brood, en al eten velen in het geheel niet. Enkele vrome vrouwen — maar dit doet men feitelijk meer in Hellas — drinken als herinnering aan Christus' sterven in de loop van Vrijdag een kopje azijn (op haar nuchtere maag).

's Zaterdagsmorgens is er al weer vroeg dienst. Het is evenwel nog niet de Paasdienst, al wordt tijdens de functie van gewaad gewisseld. Om 12 uur 's middags houdt de vasten nog niet op, zoals bij de Latijnen, doch deze vasten zet zich voort tot na de Paasmis, die in de nacht van Zaterdag op Zondag wordt gehouden. De traditie wil immers, dat Cchristus juist te middernacht geboren is, dat Hij te middernacht precies verrezen is en dat Hij ook te middernacht met Pasen zal wederkomen op de wolken.

Het Gezegde, dat nog zo strak en stijf vasthoudt aan de oud-christelijke tradities, heeft daarvan ook de parousiagedachte als een levende erve medegekregen.

„...het ware Licht...", weerklinkt dit jaar zelfs in Rusland weer.

Omstreeks middernacht dan staan de weinige Russische kerken, welke nog open zijn gelaten, opgepropt met mensen. Grote kerken is een Westeuropese uitvinding, de Russische kerken zijn doorgaans kleiner. Allen hebben een niet brandende kaars bij zich. Om middernacht roept de hoogstaanwezende priester of bisschop het Paasfeest plechtig uit. De Paascanon wordt gezongen met zijn eindeloos refrein, dat Christus verrezen is en niet meer sterven zal, nu Hij door Zijn dood den Dood teniet gedaan heeft. De kaarsen worden aangestoken. Processies worden gehouden. Het doek, waarover zo even sprake was in verband met de plechtigheden van Vrijdag, wordt van de catafalk afgenomen en het altaar binnengedragen. Daar wordt de doek over het altaar gespreid. Als symbool der verrijzenis wordt de doek hoog boven de hoofden naar het altaar gedragen. Op het altaar zal het blijven liggen tot Hemelvaartsdag (vergelijk de Paaskaars der Latijnen, welker wijding dit jaar in verband met het ontbreken van paaskaarsen in Curaçao in bijna geen enkele kerk kan plaats vinden) en op de doek zelve zullen de Goddelijk Mysteriën worden gevierd.

Bij de Paasmis, die dus in deze nacht gehouden wordt, is het één jubel over het Licht der wereld. Merkwaardig genoeg, maar best te begrijpen, is het voornaamste Evangelie, dat gezongen wordt dan ook het eerste hoofdstuk van Johannes: „In den beginne was het Woord...... Dit was het ware Licht, dat elken mens verlicht."

Het St. Jansevangelie wordt in vele talen gezongen.

En men zingt het in zovele talen als maar gekend worden te beginnen met de oud-Russische Kerktaal. Een rij van priesters staat in de kerk en elk zingt het Evangelie in een andere taal. En alsmaar staan de mensen in eerbiedige schroom te luisteren naar de vertelling van het Licht, dat de wereld doordringen kwam. Pasen is voor den Rus, voor zover hij nog gelooft, het feest van licht. En van vrede. Geen Hitler zal de stem der heilige Kerk kunnen overstemmen. Geen Ribbentrop zal haar kunnen knechten.

„Laat ons mooi staan, laat ons staan vol vreze, wij zullen Gode in vrede de heilige offerande aanbieden", zingt de diaken voor de consecratie den volke toe. Het herinnert aan de oude tijd, toen de mysterie-gedachte de mensen bevreesd maakte voor de „phrixa mysteria", de angstwekkende mysteriën, zoals de Goddelijke Liturgie zichzelve noemt in de Byzantijnse ritus onzer kerk, welke echter ook door de afgescheiden Russen wordt gebruikt.

Milost mira, zjertwu hwalenia," weergalmt het koor: „het is een gave van vrede, een offer van lofzang" (het Westen rilt vaak bij de onscholastieke uitlatingen van niet-Westerse ritussen).

Dan gaat het voort tot de consecratie en alle aanwezige priesters staan in schare rond het altaar Gods en zingen luidkeels tezaam in de taal van het volk: „Neemt en eet want dit is Mijn Lichaam, dat voor u gebroken is tot vergiffenis van zonden."

Amen, zingt het koor. Maar wéér zingt de ganse geestelijkheid samen: „Drinkt allen hieruit, want dit is Mijn Bloed, van het Nieuw Testament, dat voor u en velen vergoten is tot vergiffenis van zonden."

Amen zingt het koor weer.

En de diaken treedt aan, en heft diskos (pateen) en kelk samen in kruisvorm omhoog, en de priesters zingen weer:

„Het Uwe offeren wij U uit het Uwe, voor allen en allen."

Christos woskresse!"

Als tenslotte deze plechtige dienst voorbij is, gaan allen naar huis. In Rusland heeft — als teken dat de vasten om is — direct na de Mis een zegening van smijdige taarten plaats. Maar met lantaarns in de hand trekken de massa's naar huis. Zij kussen elkaar en zeggen „Chritus is verrezen" — „Christos woskresse." Al vallen de bommen en al verlichten branden de stad meer dan de kaarsen der Christenen, ook dit jaar zal in Rusland weer — het „Christos woskresse" wederom weerklinken van aller lippen, en den Berlijnsen anti-christ ten spijt zal er vreugde zijn, wanneer het antwoord op aller lippen luidt „Woistinu woskresse — Hij is waarlijk verrezen."

't En zijn de Joden niet, Heer Jesu! die u cruysten
Noch die verraderlijck u togen voort gericht,
Noch die versmadelijck u spogen in 't gesicht
Noch die u knevelden, en stieten u vol puysten;

't En zijn de crychs-luy niet, die met haar felle vuysten
Den rietstock hebben of den hamer opgelicht,
Of het vervloekte hout op Golgotha gesticht,
Of over uwen rock dobbelden en tuyschten.

Ick bent, o Heer! ick bent, die u dit heb gedaan,
Ick ben den swaren boom, die u had overlaan,
Ick ben de taaye streng, daarmee ghy waert gebonden.

De nagel en de speer, de geesel die u sloech,
De bloet bedropen croon, die uwen schedel droech
Want dat is geschiedt, eylaas! om mijne sonden!

1586 — 1658 Jacob Revius.

Curaçao.

MORGEN GEEN AMIGOE.

Morgen, Goede Vrijdag, zal „Dagblad Amigoe di Curaçao" niet verschijnen.

PRO-CATHEDRAAL.

Uur na uur ontrolde zich vanochtend het Romeins ritueel van de Witte Donderdag in de pro-cathedraal van de Heilige Anna te Willemstad. Z.H. E. de Apostolisch Vicarius had van begin tot eind de leiding en officieerde aan het altaar, omstuwd van Zijn priesters.

Vooral het moment, toen de drie heilige oliën plechtig door onzen Kerkvoogd gewijd werden, was een moment van grote luister. Zijne Excellentie de Gouverneur vergezeld van Zijn adjudant en een groot aantal notabelen en een menigte volks woonden de dienst bij.

Zoals men weet, wordt in de procathedraal hedenavond om 17.30 uur een algemene aanbidding gehouden.

CURAÇAO HIELD PASEN.

„Zijn Pasen houden" is de uitdrukking, die men gebruikt om iemand aan te duiden, die ten minste eenmaal 's jaars gebruik maakt van het privelege, dat aan het katholiek-zijn verbonden is: te mogen biechten en de eucharistie te mogen medevieren. Elke katholiek heeft het privelege dit dagelijks te doen, maar lang niet allen leven nog in dat enthousiasme, waarvan de Bijbel spreekt: het dagelijks volharden in de breking des broods, d.i. het vieren van de H. Mis. Zijn Pasen houden, doet men in stricte zin door de H. Mis mede te vieren (d.w.z. ook ter Communie te gaan) op Witte Donderdag, de dag waarop herdacht wordt, dat Christus het misoffer instelde. In volle kerken is dat hedenmorgen door Curaçao gedaan. In stille kapellen en in grote kerken werd de H. Mis opgedragen door den hoogst aanwezende.

In ruimere zin kan men „omstreeks Pasen" ter communie gaan om aan de dure verplichting te voldoen, welke op elken katholiek rust. De massa des volks was in de kerken vanmorgen bijeen. Maar door werkzaamheden en om andere redenen konden velen nog niet gaan. Heerlijk zou het zijn, wanneer gans het volk op deze dagen aan God zijn offers mocht opdragen voor eerherstel aan den Almachtige voor al het heiligschennende Hem in deze tijden aangedaan.

Uw priesters waken de gehele dag in kerken en kapellen om u door een heilige biecht voor te bereiden op het feest, dat u en allen wacht.

NEDERLANDS GEBEDSUUR.

Komt bidden.

Hedenavond zal van 19.30 uur een uur des gebeds in de Nederlandse taal worden gehouden in de katholieke kerk te Groot Kwartier. Het bekende Nederlandse Mannenkoor zal a capella zingen. Onnodig tot deze gebedsure op te wekken. Is het niet aan de avond van de dag, dat de Heiland der wereld in de Hof van Gethsemane bad en terugkerende tot Zijn discipelen hen slapende vond? Is het niet de dag, waarop herdacht wordt hoe tot deze discipelen het woord klonk: „Kunt gij dan niet één uur met Mij waken?"

STUDIE-BEZOEK.

De Gouvernementspersdienst deelt mede:

Mejuffrouw Meester T. Meyers, Nederlands Indisch Handelscommissaris te New York en Doctor P. Honig, lid van de Nederlandse Missie in de Verenigde Staten, zullen ook Curaçao bezoeken. Vermoedelijk zullen zij 20 Mei as. hier aankomen.

BURGERWACHT CURAÇAO.

Politiedienst.

Op Zaterdag as. 24 April 1943 op Hato een verplichte schietoefening voor ploeg Y. Tenue wacht-tenue zonder helm, revolver medenemen; 14.15 uur appèl; 14.30 uur vertrek van Habaai naar Hato. Vervoer per eigen gelegenheid naar Hato is toegestaan met dien verstande, dat men daar om 14.30 uur aanwezig is.

RADIO-ORANJE OVER DE STOEP.

Vanmorgen heeft radio-Oranje reeds in blijde bewoordingen kond gedaan van de verschijning van „De Stoep" nrs. 9/10, het nummer waarin behalve de dichters uit de diaspora, ook Noord- en Zuidnederlandse en Afrikaanse dichters vertegenwoordigd zijn.

DE GOUVERNEMENTS-MIDDELEN.

Maart 1943 ruim 3 ton meer aan belastingen dan het vorig jaar Maart.

Aan belastingen in Maart 1943 werd ontvangen ƒ 962.206,— tegen ƒ 640.662,— in Maart 1942, terwijl 1/12 der raming is ƒ 920.216,—. De overige inkomsten bedroegen ƒ 467.848,— tegen ƒ 334.695.— in Maart 1942, terwijl 1/12 der raming is ƒ 460.822,—.

In totaal werd over de drie eerste maanden van het jaar 1943 ontvangen ƒ 4.387.576,— tegen ƒ 3.526.253,— in 1942, terwijl de raming bedroeg 4.143.114,—.

INSPECTIE VAN HET ONDERWIJS.

Examen van de akte Lichamelijke Oefening, gehouden te Emmastad op 13 April 1943 in het gymnastieklocaal der H.J.A. Schroederschool en te Willemstad op 15 en 16 April d.a.v. in het gymnastieklocaal der Hendrik en Wilhelminaschool. Geëxamineerd: 20 candidaten; afgewezen 6; geslaagd 14, t.w. de dames: D. Abercrombie, L. J. da Costa Gomez, A. A. ter Haar, M. M. Quast, J. A. Sprockel, A. C. Winkel en de Heren: J. A. Balinge, Ch. A. J. Beukenboom, W. H. Finck, J. J. L. Groenloo, M. Kohabir, A. C. Levens, J. Ph. de Palm en A. O. Wever.

U.S.A.-TROEPEN BEZETTEN JAN THIEL.

Curaçao's badplaats bij uitstek, Jan Thiel, is door de Noordamerikaanse troepen voor eigen gebruik overgenomen. Leger, Marine en USO zullen er een ontspanningsoord maken voor de U.S.A.-mensen op Curaçao.

Het gebouw wordt hersteld en gemoderniseerd; er komt een nieuwe bar, een cantine enz.

Terreinen voor verschillende balspelen worden aangelegd en spoedig zal Jan Thiel zijn vroegere aanzien verloren hebben.

DE DIENST VAN ONTWIKKELING EN ONTSPANNING.

Deze militaire dienst werd op 1 Januari jl. ingesteld. Als Hoofd van de dienst fungeert de Chef Personeel Luitenant ter Zee 1ste klasse Hugo A. Corsten, terwijl de Luitenant ter Zee 2e klasse J. de Goederen met de dagelijkse leiding werd belast.

Als werkkapitaal stelden de Ministers van Marine en Koloniën ieder een bedrag van ƒ 25.000.— beschikbaar; aan Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao werd in overweging gegeven, dat het Gouvernement eveneens voor een bedrag van ƒ 25.000.— zal bijdragen, in aanmerking nemende, dat deze dienst niet alleen werd ingesteld ten behoeve van het personeel van Zee- en Landmacht, doch ook de Schutters in belangrijke mate hiervan mede-profiteren.

Gedurende de 3 maanden, dat deze dienst thans bestaat, moest veel organisatorisch werk worden verricht, doch daarnaast kon reeds veel ten behoeve van het militaire personeel op het gebied van ontwikkeling en ontspanning worden gedaan.

Kerstfeest 1942 was het eerste feest dat de Dienst van O.&O. organiseerde. Bij de versiering van cantines en verblijven werd deze dienst bijgestaan door de dames van de V.O.C. en Rotary Club, terwijl de K.N.V. „Onze Vloot en Dames Rotary Club bijdroegen in de kosten van de aangeboden versnaperingen en feestmaaltijd.

Aan de sportbeoefening wordt veel aandacht geschonken, terwijl sportmaterialen zoveel mogelijk ter beschikking worden gesteld van de militairen. Naast de sportbeoefening gedurende de diensturen wordt het oefenen in vrije tijd aangemoedigd.

De Inspecteur van het Onderwijs stelde de Gymnastiekzaal der A.M.S. beschikbaar voor sportbeoefening, terwijl aan de plaatselijke Bonden de C.B.L.O., R.K. Sportcentrale verzocht werd een regeling te maken, waarbij militairen over de nodige sportvelden de beschikking zullen krijgen.

Het inrichten van een militaire zwemgelegenheid aan een der zeebaaien wordt bestudeerd. Het ligt in de bedoeling, dat een zodanige inrichting worde gemaakt, dat het mogelijk zij diezelfde plaats te gebruiken voor picnics, alsmede dat militairen, die verlof hebben, dat verlof dáár kunnen doorbrengen.

Van de zijde van de C.A.B. werd de toezegging ontvangen sportmaterialen in bruikleen te willen afstaan, totdat de Dienst van O.&O. zelf de beschikking hebbe gekregen over materialen, die in de Verenigde Staten van Noord-Amerika werden besteld.

Voor het personeel van enige militaire inrichtingen en schepen konden, met medewerking van particuliere zijde, ze geslaagde filmavonden in de cantines worden gehouden; bovendien werden tevens in de ochtend-uren enige instructieve films voor de militairen in Theater Roxy vertoond werden. Door aanschaffing van enige 8 en 16 mm, filmprojectors zal het binnenkort mogelijk zijn regelmatig op de eilanden Curaçao Aruba en Bonaire in de militaire cantines filmavonden te geven. De te vertonen films zullen uiteraard naast humoristisch ook v anfinstructieve aard zijn.

Het verstrekken van lectuur aan de militairen heeft de volle aandacht. Teneinde in het tekort — speciaal van Nederlandse boeken — te voorzien, werden pogingen ondernomen daarin verbetering te brengen. Tot dusverre kreeg de Dienst van O.&O. uit Canada de toezegging, dat van daar 100 Nederlandse boeken tegemoet kunnen worden gezien.

De Gouvernements-leeszaal stelde haar gehele bibliotheek kosteloos ter beschikking van het militaire personeel onder de rang van sergeant.

De Gouvernements-persdienst en Britse Consulaat alhier stellen regelmatig boeken en tijdschriften ter beschikking van de Dienst O. & O. ter distributie onder het militaire personeel.

Regelmatig werden met Nederlandse en enkele keren met Britse Marineschepelingen alsmede met mannen van de koopvaardij picnics georganiseerd, gedeeltelijk door de Dienst van O.&O., gedeeltelijk in samenwerking met het R.K. Zeemanshuis en de K.N.V. „Onze Vloot".

De gelegenheid werd voor militairen opengesteld, aan cursussen deel te nemen, waar de Engelse en Spaanse taal zal worden onderwezen. De lesgelden worden voor de helft door de Dienst van O.&O. betaald, terwijl de andere helft door den leerling zelf betaald wordt.

De mogelijkheid wordt onderzocht om op Aruba tot de oprichting van een militair muziekcorps te komen.

De Chef van de Gouvernementspersdienst, Mr. E. M. Elias, verklaarde zich bereid om op gezette tijden voor Officieren van Zee- en Landmacht inleidingen te houden, over actuele onderwerpen.

U. S. A.-Protest tegen Japanse terechtstelling van Noordamerikaanse vliegers.

Roosevelt en Camacho bezoeken vliegschool te Corpus Christi.

Churchill waarschuwt tegen een Duitse gasoorlog.

Zal Colombia oorlog verklaren?

SPELLMAN BEZOCHT HET TUNISCHE FRONT.

Pasen op het Heilige Graf.

Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur Francis J. Spellman, Aartsbisschop van New York deelde mede, dat Hij de havensteden Gabès en Sfax in Tunis bezocht heeft alsook het Tunische slagfront. De Aartsbisschop is pas in Caïro aangekomen. Hij zal er overnachten alvorens door te reizen naar Jeruzalem, waar Hij de Paasdagen hoopt door te brengen. „Ik heb geen commentaar te leveren op mijn reizen", zeide Monseigneur Spellman, terwijl Hij aan boord van het vliegtuig ging, dat Hem naar de Heilige Stad zou brengen (Caïro, (AP) 21.4)

WALLACE IN BOGOTA AANGEKOMEN.

De Noordamerikaanse Vice-President Henry A. Wallace arriveerde in Bogotá, de Colombiaanse hoofdstad, Woensdag om 13 uur (Bogotá, (AP) 21.4).

MEXICAANSE GEZANT BIJ STALIN.

De Mexicaanse Gezant Quintanilla zeide na een bespreking met Premier Joseph Stalin van Sovjet-Rusland, dat de Premier een verbazingwekkende kennis en inzicht heeft van Midden- en Zuid-Amerika. „Stalin scheen in de beste gezondheid te verkeren en zeide, dat hij zich nooit beter gevoelde", aldus de Gezant. Hieraan voegde hij toe, dat de bespreking uiterst vriendschappelijk was en dat hij zeer tevreden is over de resultaten. Quintanilla bood Stalin ook een brief aan van den Mexicaansen President. Stalin toonde een grote belangstelling in Mexico en besprak lange tijd met den Gezant de verschillende phasen van het Mexicaanse leven. Quintanilla besloot: „Het was een schitterende bijeenkomst. Ik ging uiterst voldaan heen" (Moskou, (AP) 21.4).

EEN PROTEST VAN ROOSEVELT BIJ DE JAPANSE REGERING.

Een verklaring van President Roosevelt werd door het Witte Huis uitgegeven samen met de text van een protestnota van het State Department aan de Japanse regering. In zijn verklaring zeide Roosevelt: „De pers heeft zo juist biezonderheden verstrekt over het Noordamerikaanse bombardement op Japan een jaar geleden. Hierin wordt medegedeeld, dat de bemanningen van twee der Noordamerikaanse bommenwerpers door de Japanners werden gevangen genomen. Deze regering heeft op 19 October 1942 van de Japanse radio-uitzendingen vernomen omtrent de gevangenneming, de veroordeling en ernstige afstraffing van die Noordamerikanen. Verdere pogingen werden in het werk gesteld om bevestiging ervan te erlangen en het was niet vóór 12 Maart 1943, dat de U.S.-regering een mededeling ontving door de Japanse regering uitgegeven, volgens welke deze Noordamerikanen in-derdaad werden berecht en ter dood veroordeeld. Verder werd verklaard, dat de doodstraf reeds aan enkelen was voltrokken.

Deze maatregel van onze vijanden is niet anders dan barbaars te noemen. De pogingen van de Japanse krijgslieden om ons zo te intimideren, zullen volkomen falen. Het Noordamerikaanse volk zal vastberadener dan ooit worden om het schaamteloze militarisme van Japan weg te vagen".

Met de verklaring, dat hij het State Department had opgedragen zijn protestnota bekend te maken, zeide de President, dat de Verenigde Staten in deze nota Japan hebben medegedeeld, dat de Noordamerikaanse regering „de betrokken officieren van Justitie persoonlijk en officieel aansprakelijk zal stellen voor deze duivelse misdaden".

De gedetailleerde beschrijving van het bombardement van Tokio door het State Department zeide, dat 8 vliegers door de Japanners gevangen werden. Tevens werd bekend gemaakt, dat de bommenwerpers, die Tokio aanvielen, opstegen van het vliegdekschip „Hornet". Al deze vliegtuigen werden gedwongen noodlandingen te maken, met uitzondering van één bommenwerper, die op Russisch gebied daalde. Doch van de 80 vliegers, die aan de aanval deelnamen, kwamen 64 terecht in onbezet China; 1 verloor het leven en 2 verdwenen, behalve dan nog de 8 die door de Japanners gevangen werden. Het vliegdekschip „Hornet" werd — zoals men weet — later tot zinken gebracht in de slag van Santa Cruz, in October 1942.

Na de aanval op de Japanse steden moesten de vliegtuigen een bepaald landingsterrein in China opzoeken. Het werd echter niet gevonden door ongelukkige omstandigheden, zodat de vliegtuigen gedwongen werden tot noodlandingen (Washington, (AP) 21.4)

COLOMBIAANSE OORLOGS-VERKLARING VERWACHT.

De wetgevende lichamen van de Departementen Valle en Boyacá namen een resolutie aan om aan de Centrale regering te vragen ogenblikkelijk de oorlog aan de as te verklaren (Bogotá, (AP) 21.4).

ROOSEVELT EN CAMACHO BEZOEKEN CORPUS CHRISTI.

Douglas Cornell seint uit Corpus Christi (Texas):

President Avila Camacho bracht ogenblikkelijk een tegenbezoek aan Roosevelts eerste bezoek aan Mexico. Aan boord van een speciale trein arriveerden de beide Presidenten hier kort na het middaguur uit de Noordelijke Mexicaanse nijverheidsstad Monterrey. Het noenmaal werd gebruikt met de vliegcadetten in de eetzaal van het reusachtige vliegstation voor de opleiding van marine-vliegers. Hun programma omvatte een tocht van een half uur door het reusachtige oefencentrum, gelegen op de kustvlakten van Texas. Toen scheidden zij.

De twee Presidenten werden op de vliegschool verwelkomd door Schout bij Nacht A. E. Montgomery.

Als een toonbeeld van de samenwerking in oorlogstijd van de beide landen is het feit ,dat hier zowel Noordamerikaanse als Mexicaanse vliegers opgeleid worden. Oorspronkelijk waren Roosevelt en Avila Camacho van plan over de grens te reizen in afzonderlijke treinen. Zij besloten echter twee wagons voor den Mexicaansen President en zijn gezelschap te voegen in de trein van Roosevelt. Hierdoor hadden zij de gelegenheid hun bespreking voort te zetten, terwijl de trein zich in de morgen van Woensdag spoedde door het Zuiden van Texas (Corpus Christi, (AP) 21.4).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Op 19 April vielen Vliegende Forten en zware bommenwerpers de Japanse stellingen te Kieta (op het eiland Bougainville aan. Avenger torpedobommenwerpers deden een aanval op de Japanners te Kahili bij het eiland Shortland. Een tweede formatie van Avengers viel de Japanse scheepvaart in de haven Tonoli van het eiland Bougainville aan. Een voltreffer werd geplaatst op een vrachtschip en verschillende bijna-treffers werden geplaatst op een tweede vrachtschip.

Op 20 April bombardeerde een strijdmacht van Avenger en Dauntless lichte bommenwerpers de Japanse installaties te Munda in de Centrale Salomons-eilanden. Verschillenden luchtdoelkanonnen werd het zwijgen opgelegd. Een grote brand werd er gesticht.

Noordelijk deel van de Stille Oceaan: Op 19 April werden de Japanse installaties te Kiska vijftien maal aangevallen door formaties van bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen. Zware liberator bommenwerpers, middelzware Mitchell bommenwerpers, alsook Lightning en Warhawk gevechtsvliegtuigen voerden deze aanvallen uit. De bombardements- en beschietingsaanvallen werden van verschillende hoogten uitgevoerd en hadden talrijke voltreffers tot resultaat in het hoofdkampgebied, op de startbaan en de verdedigings-stellingen waar branden werden gesticht" (Washington, (AP) 21.4).

GOEDE VRIJDAG.

De paarse doek is opgebonden,
de droge ratelslag gehoord;
ik vlucht, mij jagen felle honden
en dertig zilverlingen voort.

In het door duivelen bemande
geprikkelde en gierig vleesch,
heeft Hij Zijn zoete kus doen branden
na 't maal, toen Hij ons onderwees.

Wanhopend zoek ik wilder vlagen
dan vrouwen en harmonica;
mijn schedel droom ik stukgeslagen,
de holten door grijnst Golgotha.

Ed. Hoornik.

RUSSEN VALLEN FINSE HAVEN AAN.

20 Russische vliegtuigen vielen Finlands grootste haven Kotva in de nacht van Dinsdag aan. Een krachtig afweervuur — aldus het Finse bericht — dwong de aanvallers de bommen buiten de stad te werpen waar enige materiële schade werd aangericht (Helsinki, (AP) 21.4).

RUSSEN BOMBARDEREN TILSIT.

Het Duitse communiqué zeide: „Vijandelijke bommenwerpers vielen in de afgelopen nacht Tilsit aan en veroorzaakten schade aan de gebouwen. De bevolking leed verliezen." Blijkbaar zijn hier Russische bommenwerpers aan het werk geweest. Tilsit ligt in Oost-Pruisen (New York, (AP) 21.4).

DE TWEE ZUSTERS.

Twee Zusters, die in een tankafdeling van het Rode leger strijden, Anna en Maria Gotovtzevas, hebben 59 Duitsers gedood en 2 tanks, 2 machine-[illegible] motoriseerd kanon vernield (Moskou, (AP) 21.4).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„In de nacht van 21 April hadden er geen belangrijke veranderingen plaats aan de fronten. In de Kuban trachtte de vijand tijdens de nacht nog eens de stellingen van een formatie aan te vallen. Onze eenheden vingen de aanval op met een krachtig vuur van mortieren, geweren en machinegeweren, waardoor de vijand hevige verliezen leed.

Afzonderlijke groepen van Duitsers, die door de frontlinie van de Sovjet-defensie heendrongen, werden opgeruimd in handgevechten. In dit gevecht verloor de vijand meer dan 400 officieren en manschappen aan doden. 3 Ontwrichte Duitse tanks bleven op het slagveld liggen. Aan het Westelijk front groeven onze troepen zich in de pas genomen stellingen in. Zij sloegen verschillende vijandelijke verkenningsgroepen uiteen. Scherpschutters van een detachement doodden op een dag 80 Duitse officieren en manschappen.

Ten Noorden van Chuguev sloegen de manschappen van een afdeling een detachement Duitse verkenners uiteen met geweer- en machinegeweervuur. 30 Hitlerieten werden gedood en er werden gevangenen genomen. In een andere sector drongen onze verkenners door in de vijandelijke achterhoede en bliezen er een ammunitie-opslagplaats op.

Aan het Volkhov-front poogde de vijand een verkenningsaanval te doen. Onze troepen lieten den vijand naderkomen en ruimden toen met het vuur van alle wapenen de vijandelijke verkenners op. Slechts enkele Hitlerieten konden ontsnappen. In een andere sector vernietigde het vuur van de Sovjet-troepen 7 vijandelijke pillendozen en uitgravingen. Een artillerie- en een mortierenbatterij werden tot zwijgen gebracht" (Moskou, (AP) 22.4).

FRANS GUYANA EN HET LEEN- EN PACHTSYSTEEM.

Uit Paramaribo wordt gemeld, dat Frans Guyana in het Leen- en Pachtsysteem der Verenigde Staten van Noord-Amerika zal worden opgenomen en dat de bevolking geestdriftig de gevolgen hiervan — verschepingen van voedsel uit de V.S. — toejuicht.

BOMBARDEMENT OP ABBEVILLE.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart maakte bekend, dat de rangeerterreinen te Abbeville werden gebombardeerd door Ventura's met een escorte van Spitfires (Londen, (AP) 21.4).

BOMBARDEMENT OP NAPELS.

Het communiqué van het Midden-Oosten zegt: „In de nacht van 20 op 21 April vielen zware bommenwerpers van de Royal Airforce Napels aan. Bommen ontploften op de kaden en in het stadsgebied. 2 Branden werden nabij de olie-installaties gesticht. Van deze en andere verrichtingen keerden alle vliegtuigen veilig terug" (Caïro, (AP) 22.4).

LEON BLUM NAAR EEN DUITS CONCENTRATIEKAMP.

Radio-Algiers meldde, dat Leon Blum, de vroegere Premier van Frankrijk, is gezonden naar een concentratiekamp op 145 kilometer ten Noord-Oosten van Keulen (Londen, (AP) 21.4).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Londen: „De staat van beleg is begonnen in Tunis", zeide de radio van Berlijn. Verder werd gezegd, dat de nieuwe Duitse en Italiaanse stellingen in de bergen niet kunnen worden aangevallen door tanks.

— New Delhi: De Federale Rechtbank verklaarde de bepaling van de Brits Indische defensie-besluiten, op grond waarvan ongeveer 8000 gevangenen worden vastgehouden, ongeldig. Onder deze gevangenen vallen de Congres-leiders, ook Gandhi, die werden gearresteerd voor de orde-verstoring tijdens het vorig jaar. Of deze echter vrijgelaten zullen worden is een grote vraag.

— Londen: Churchill heeft openlijk verklaard, dat Hitler voorbereidingen treft om gifgas te gebruiken aan het Russisch front. Verschillende waarnemers zijn nu van mening, dat dit waarschijnlijk de duidelijkste aanwijzing is, dat de Duitse toestand hopeloos wordt. Honderdduizenden Londenaars gingen hedenmorgen naar hun werk zonder gasmaker. Blijkbaar zijn zij ervan overtuigd, dat de Luftwaffe geen gasoorlog zal beginnen bij dag. Van de 300 arbeiders, die met een trein in het Centraal station arriveerden, had slechts één jongeman een gasmasker bij zich. Van de 400 op een andere trein had slechts één meisje er een. De BBC is begonnen het Duitse volk op de hoogte te stellen van de nieuwe waarschuwing, dat de Royal Airforce beter in staat is dan de Luftwaffe om de gasoorlog te voeren, zo de Duitse Regering hiertoe haar toevlucht mocht zoeken.

— Londen: In de afgelopen nacht deden Duitse bommenwerpers de hevigste aanval van de laatste tijd op de Schotse stad Aberdeen. Talrijke bur-[illegible] woningen is aanzienlijk.

— Ottawa: Premier Mackenzie King van Canada bestempelde de terechtstelling van de Noordamerikaanse vliegers, die door de Japanners gevangen werden na het bombardement op Tokio, als „wreed en onmenselijk". Voorts zeide hij, dat het Canadese volk er met afschuw kennis van genomen heeft. „De aard van de strijd waarin wij gewikkeld zijn" — aldus de Premier — „wordt er in al zijn grimmigheid door getoond".

— Washington: Robert Sherwood Hoofd van het Departement van Propaganda-activiteiten in Noord-Afrika van het Noordamerikaanse Bureau van Oorlogs Informatie verklaarde, dat propaganda-experts de Geallieerde strijdkrachten bij de invasie van Europa zullen vergezellen. Teruggekeerd van de Noordafrikaanse oorlogszone zeide hij, dat de mannen van de propaganda-afdeling „met onze troepen zullen oprukken om de militaire aanval aan te vullen met een kanonnade van propaganda".

SCHOUT BIJ NACHT ROBINSON VERTREKT.

Schout bij Nacht Arthur G. Robinson, de Noordamerikaanse Bevelhebber van de strijdkrachten op Curaçao en Aruba, zal dezer dagen het Staatsdeel verlaten. Zaterdag om 16.30 uur 's middags zal Zijne Excellentie de Gouverneur te Zijnen Paleize een afscheidsreceptie voor den vertrekkenden Schout bij Nacht geven. Deze receptie is voor elkeen toegankelijk.

Tot opvolger van Schout bij Nacht Arthur G. Robinson is benoemd Schout bij Nacht T. E. Chandler.

EEN JAGUAR GING UIT WANDELEN.

De zakenwijk van Paramaribo was Dinsdag in grote opwinding, toen een uit een kooi ontsnapte jaguar op het Koningsplein verscheen, een schildwacht besprong en een Hindoe-koopman verwondde. Nadat een politieman het dier met enige schoten gedood had, keerde de rust terug.

ZIEKENAPOSTOLAAT.

Een nieuwe actie op onze eilanden.

Dat deze actie nieuw is, moeten we eigenlijk zachtjes zeggen. Zij heeft hier in beperkte omvang reeds bestaan in aansluiting met het Nederlandse ziekenapostolaat. Maar met de oorlog is natuurlijk ook dàt verdwenen.

Om niet in het vage-weg te praten, dienen we eerst te vertellen, wat deze vorm van apostolaat eigenlijk beoogt. Het ziekenapostolaat dan is een apostolaat, waarbij de zieken hun lijden opdragen voor de bloei van Gods Rijk op aarde. Het is dus op de allereerste plaats een actie van de zieken zelf. Er gaat een onnoemelijk grote hoeveelheid verdiensten verloren, doordat velen de kunst van lijden maar heel slecht of in het geheel niet verstaan. Vaak treft men mensen aan — zelfs onder goede christenen — die ziek-zijn beschouwen als iets, dat hun leven in de war stuurt, een spaak in het wiel, een stagnatie. Het lijden, de slapeloze nachten, de pijnen, de ongemakken en de verlatenheid neemt men aan als iets onvermijdelijks. Er is nu eenmaal niets aan te doen, iedereen krijgt op zijn beurt wat. Men moet maar proberen de onaangenaamheden zoveel mogelijk te vermijden, en zich verder troosten met de gedachte, dat er wel een eind aan zal komen; en dan kun je Goddank weer aan het werk om de „verloren" tijd weer in te halen.

Maar jammer, eindeloos jammer is het dat voor hen, die het lijden zodanig opvatten, een stroom van genaden verloren gaat. De tijd van lijden is een gulden tijd. God vergist zich niet. Hij weet waarom, aan wien, wanneer, en in welke mate Hij het lijden uitdeelt.

In zich blijft ieder lijden natuurlijk een kwaad. Wij hebben het aan onze eerste ouders te danken. Maar nu, na de Verlossing, is het ons overduidelijk, dat de ellenden van het leven een zonnekant hebben, en zelfs in die mate, dat heilige zielen het lijden kunnen begeren als en verheven goed. Op een, die door ziekte gekweld is, zijn meer dan op een ander de woorden van Christus van toepassing: „Wie mijn leerling zijn wil, neme zijn kruis op en volge Mij na" (Mt. 16, 24). Door het lijden in Christus' geest te dragen smeken wij Gods barmhartigheid over de wereld af. Goed lijden geeft berusting, brengt troost, verdiept het geloofsleven. Lijden is driedubbel bidden. Het kan wonderen wrochten. Hoe vaak was een ziekte niet een keerpunt in het leven?

Maar lijden moet men leren. En daarom heeft onze Bisschop goedgevonden, dat wij iedere maand aan alle ernstige zieken en brief schrijven, om hen op te wekken het lijden in echt christelijke zin en met volle overgave aan Gods Heilige Wil te aanvaarden: Tot uitboeting der zonden, en tot hulp aan de zozeer ontredderde wereld.

De organisatie zal parochieel zijn. De brieven worden door zelatricen bezorgd. Zo mogelijk zullen dezen ook uitleg geven en zelf de zieken aansporen en opwekken. Door gebrek aan materiaal kunnen we de briefvorm niet geheel handhaven, en moeten we ons behelpen met gedrukte vellen. De intenties, waarvoor de zieken hun lijden opdragen, zullen van actuele aard zijn. Ook de noden van eigen omgeving komen daarbij in aanmerking, zodat de geestelijke voordelen ook aan de parochies en het Vicariaat ten deel vallen.

Enkele bedenkingen.

Het eerste bezwaar, dat men tegen dit apostolaat zou kunnen maken is: Moet er nu wéér een organisatie bij komen. Wij antwoorden daarop: Het aantal organisaties zegt niets of ze nut hebben wèl. En dat heeft het Ziekenapostolaat zeker. De geestelijken kunnen niet iedere maand alle zieken en gebrekkigen bezoeken, en toch hebben zij een biezondere geestelijke hulp hard nodig. Zij kunnen niet naar de kerk, horen geen predicatie, en hebben juist het meest behoefte aan een geestelijke opwekking.

Verder kan men opperen: Is zulk een actie wel aangepast aan de mentaliteit van het volk? Wel, er wordt met zorg aan gewerkt, de inhoud van de brieven zo eenvoudig en aantrekkelijk mogelijk te maken. Voordat men enkele brieven gelezen heeft kan men er moeilijk een oordeel over vellen.

Het grootste bezwaar ziet men wellicht in de organisatie door middel van zelatricen. Velen zullen bedenkelijk knikken en zeggen: Ik weet wel hoe dat gaat; velen bieden zich aan voor zelatrice, het is een nieuwtje, na een paar keer moeten ze aangespoord worden, stapels brieven blijven liggen tenslotte worden er tienmaal meer gedrukt dan gelezen. Hierop antwoordden we, dat de zelatricen in het Ziekenapostolaat geen hoofdzaak zijn, dat de brieven op de plaats hunner bestemming komen en gelezen worden, wel. En dat kan desnoods bereikt worden door de brieven te laten afhalen of ze aan schoolkinderen mee te geven. Maar ons ideaal blijft — en daar zullen we naar streven — dat goed geïnstrueerde zelatricen er een apostolaat van maken. Er zijn er genoeg die het kunnen, maar het moet haar geleerd worden. Dat alle geestelijke arbeid door Paters, Fraters en Zusters moet gebeuren, is zeker geen ideaal-toestand. We denken ons niet in dat we binnen drie weken kunnen beschikken over een voldoend aantal zelatricen, die aan de eisen voldoen: neen, daarvoor is tijd, geduld, gebed en arbeid nodig. Maar met berusten in een bestaande toestand, en op zijn stoel blijven zitten, is er nog nooit iets tot stand gebracht.

Wij vragen daarom allen die met het hoofddoel van het Ziekenapostolaat sympathiseren, mede te willen werken op zijn minst door den goeden God er Zijn zegen over te smeken.

Op- en aanmerkingen worden dankbaar aanvaard.

P. Vitus Brenneker O.P.

GOEDE VRIJDAG.

Dit is de dag, waarop een Lief als geen
Zijn welbeminde door Zijn dood deed [leven:
Wie zulk een dood niet staat in 't hart [geschreven,
O groote God, is harder nog dan steen!

Maar wie voelt in die zoete pijn zich [één,
Zoo niet de ziel door liefde wordt [gedreven?
Ontvlam haar dan en van Uw laaiend [leven.
Voer er den vuren adem door haar [heen.

Beschrei, mijn oogen, 't lijden van [Gods Zoon,
Bezing, mijn lied, Zijn overheerlijk loon,
En gij, mijn hart, wil eeuwig Hèm [verkiezen.

Hoe onverwin'lijk is mijn Koning groot!
Hoe rijke winst trok Hij uit Zijn [verliezen
Die door sterven triomfeert de dood!

Jacques Benoît.

ARUBA.

SOCIEDAD „BOLIVARIANA":

Een nieuw clubgebouw.

Aangezien op 10 Juni 1943 een extra loterij wordt gespeeld voor de Arubaanse Sociedad Bolivariana, is het wel aardig een onderhoud te publiceren, dat wij met den voorzitter van bovengenoemde vereniging, den Heer S. N. Ecury, hadden over de grootse plannen, die genoemde vereniging koestert, nl. het bouwen van een groot luxueus clubgebouw. De Heer S. N. Ecury was zo welwillend ons het plan zelf te laten zien en ons het volgende te vertellen:

Het gebouw komt waarschijnlijk aan de Westkant van het in aanbouw zijnde hotel van den Heer Neme, De voorzijde van het gebouw wordt 29 meter en het achterste gedeelte 40 meter, terwijl de diepte 27 meter zal bedragen.

Het inwendig gedeelte krijgt een hoogte van 3.75 meter en het hoogste gedeelte 5.50 meter. Het gebouw zal bevatten een ruime bibliotheekzaal, een salon voor families, een rooksalon, waarin biljarttafels en er zal ook een kegelbaan worden aangebracht. Het binnenste gedeelte van 8 bij 16 meter, dat bestemd is om toneelstukken op te voeren, zal gesierd worden met een borstbeeld van den Bevrijder Simon Bolivar.

Aan beide kanten hiervan zullen twee ruime terrassen worden aangebracht. Een cantine, uitsluitend voor families en een andere voor Heren met alle moderne voorzieningen.

In het voorste gedeelte zullen zes pilaren worden aangebracht, voorstellende: Venezuela, Colombia, Peru, Ecuador, Bolivia en Panama, waarop zullen worden opgehangen de wapenschilden van de betrokken nationaliteiten.

Bij de ingang worden twee grote pilaren opgericht, de ene met het wapenschild van den Bevrijder en de andere met het wapenschild van Nederland, Bovendien zullen er ook komen een kinderspeeltuin met tennisbaan; een plaats, waar er gerolschaatst kan worden; zwembassin; schommelstoelen voor gymnastiek en een kinderbibliotheek. In het hoge gedeelte van het gebouw komen cinematographische apparaten. Ruw berekend komt dit alles te staan op ƒ 75.000.000.

Het doel van de Sociedad Bolivariana.

De Sociedad Bolivariana bestaat uit leden van verschillende nationaliteiten, zoals Nederlandse onderdanen (Arubanen, Curaçaoënaars, Bonairianen; Surinamers en Nederlanders); Venezolanen, Colombianen, Dominicanen, Costarikijnen, Noordamerikanen, Syriërs, Polen en Britse onderdanen.

Enige doeleinden van bedoelde vereniging zijn: propageren en onderrichten van het voorbeeldig leven van den Bevrijder Simón Bolivar, die zich zoveel opofferingen getroostte voor het doel der bevrijding en die thans als een der grootste weldoeners van de mensheid wordt beschouwd. Vanzelfsprekend geeft men alle mogelijke eer aan de vrijheidshelden en tijdgenoten van Bolivar. Een van de voornaamste doeleinden van de vereniging is: het onderhouden van de beste betrekkingen tussen de bevolking van dit gebiedsdeel en de Zuidamerikaanse Republieken, meer in het biezonder met Venezuela, de roemrijke geboortstreek van Bolivar, aan welk land dit volk zich altijd sterk vereend gevoelde door een nauwe vriendschapsband.

Zijne Excellentie Dr. P. A. Kasteel en Simon Bolivar.

Als een voorbeeld noemen wij het volgende: de Sociedad Bolivariana, een artikel gedateerd in de Curaçaose bladen gedateerd 16 December 1942 door Zijne Excellentie Gouverneur Doctor Petrus A. Kasteel, over den Bevrijder, als een der mooiste uiting op dit punt in de geschiedenis van Curaçao beschouwende, besloot een exemplaar van dit blad, waarin bedoeld artikel voorkomt (met een Spaanse vertaling) op te sturen naar 16 Zusterverenigingen van Zuid- en Midden-Amerika en evenzo aan de Zusterverenigingen te New York en Washington, teneinde de bevriende naties te overtuigen van de hoge achting, die Zijne Excellentie de Gouverneur en het Staatsdeel hebben voor dezen eminenten Vrijheidsheld.

De vereniging is niet gericht op philantropische doeleinden, doch heeft in zeer veel gevallen haar barmhartige handen uitgestrekt om hulpbehoeftigen bij te staan.

Speelplaats voor kinderen.

Terugkomende op de kinderspeeltuin, die de Sociedad Bolivariana wil oprichten, is dit te beschouwen als een der voornaamste plannen van deze vereniging. Immers, deze is een der vele tekortkomingen, die zich op Aruba doen gevoelen. Aruba is absoluut verstoken van een speelplaats voor kinderen.

Wanneer deze speeltuin klaar komt, zal den kinderen een prachtige gelegenheid worden aangeboden om te rolschaatsen en zodoende worden de kinderen van de straten en openbare wegen afgehouden, waar zij aan groot gevaar zijn bloot gesteld om door voorbijgaande voertuigen te worden aangereden.

Zijne Excellentie Gouverneur Doctor Petrus A. Kasteel is zo welwillend geweest om de vereniging de eer aan te doen het ere-voorzitterschap te aanvaarden en Zijne Hoogedelgestrenge Heer Isaac Wagemaker, Gezaghebber van Aruba, is ere-lid sedert het begin van deze vereniging.

Ongetwijfeld zal de Sociedad Bolivariana een groote leemte aanvullen met haar schitterende plannen, o.a. de kinderspeeltuin, een bibliotheek, zwembassin, om niet te spreken van een prachtig gebouw, dat zeer zeker een verfraaiïng zal zijn van Aruba. Moge de Sociedad Bolivariana groeien en bloeien tot heil van de Arubaanse jeugd!

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Do. en Vr.:

Telegram Afdeling: Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.

Shipping Supplies: Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 61.

Scheepvaart Afdeling: Soffree, tel. 799, Hotel CPIM. 24.3 De Troye, tel. 724, Emmastad 133A.

Dok-afdeling: Egge, tel. 431.

Prot. Gem. Emmastad: Kerkdiensten: Goede Vrijdag 9.30 uur (Bediening van het Heilig Avondmaal Liturgische dienst); 15 uur Hernhutterse Goede Vrijdag-dienst met Avondmaalsbediening.

Pasen: 9.30 uur. Voorganger Ds. Carel Th. Steenstra.

Sociëteit Groot Kwartier: Zaterdag 24 April as. 20 uur hebben wij weer een kienavond. Diegenen, die zo'n avond al eens meer hebben meegemaakt, behoeven wij niet meer te vragen, die komen vanzelf; maar diegenen die nog nooit op zulk een avond geweest zijn, moeten nu eens komen, dan kunnen zij zien wat zij steeds gemist hebben. Wij hebben die avond een heldere maan en twee dagen vrij, dus alles loopt mee; trouwens wij rekenen op een flinke opkomst. De prijzen zijn weer schitterend en voor een gratis kop koffie met broodje zorgt het Bestuur terwijl evenals de vorige keren, de verzorging daarvan aan de bekwame handen der Familie Ridderhof is toevertrouwd, dus dat is als vanouds voor elkaar. Verder staat het geheel onder leiding van den Heer v.d. Wijden, die op het gebied van kienavonden zijn sporen reeds verdiend heeft. Komt dus allen en het is gezellig. Natuurlijk krijgen wij nog een dansje na, wij hebben toch de tijd. Deze avond is toegankelijk voor leden van de Sociëteit-, sport-, biljart- en kaartclub. Introductie aan te vragen bij den Secretaris, den Heer W. Ramberg, Groot Kwartier 62. Kinderen beneden 14 jaar worden echter niet toegelaten. Allen dus Zaterdagavond naar de Sociëteit, hoe meer zielen, hoe meer vreugd.

Wekelijkse Bridge-avond: Het gelukte volgende koppels jl. Dinsdag de prijzen mede naar huis te nemen:

1e prijs: Mevrouw v. Moorsel en de Heer Schaap; 2e prijs: Heer Lemmens en Heer Kusters; 3e prijs: Mevrouw v. Doornen en Hr. Balkema; slamprijs: Mevrouw Bart en Hr. Nijhof; boobyprijs: Mevrouw Fraterman en Heer Burgers.